Ч. 188. Середа 6 вересня (24 серпня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа скликаня соймів і парляменту. — Початок переговорів урядових. — Переговори марокканьскі а — війна. — З'їзд в Кілю.

Як зачувати, має рада державна розпочати свої засїданя аж в другій половині жовтня; реченець скликаня ради державної має бути назначений на день 17 жовтня. Сесия потривала би до 20 грудня і мала би полагодити передовсїм буджет на 1912 р. Войсковий закон не буде поки що предметом розправи в державній радї, бо єго роля в угорскім соймі ще непевна. В державній радї стане войсковий закон аж тодї пильною справою, коли буде надїя єго перевести в угорскім соймі, щоби державна рада знов не починала непотрібної роботи. На всякий спосіб, скоро державна рада почне свою діяльність, не буде тодї місця для кр. соймів і тому правительство думає перед сесиєю державної ради скликати сойми. А іменно з виїмкою ческого сойму зібрали би ся лиш ті сойми на сесию, в котрих обструкция не спиняє їх діяльности, значить отже, що галицкий сойм тепер не буде скликаний.

В сїй справі пише кореспонденция „Austria“. Як довідуємо ся, зберуть ся сойми коло 20 вересня. Після переговорів переведених між долїшно-австрийским краєвим видїлом а намістництвом, думає правительство долїшно-австрийский сойм скликати на 20 вересня на звичайну сесию, котра має тревати до 7 жовтня і тодї покінчилаб ся сесия всїх краєвих соймів а 10 жовтня зібралаб ся держ. рада на сесию осїнну аж до Різдва.

„N. fr. Presse“ подала перед кількома днями вість, що галицкий сойм не збере ся не тільки на звичайну довшу сесию в осени, але що навіть коротка дводневна сесия, яка звичайно збирала ся в послїдних днях грудня для ухвалення буджетової провізориї, не відбуде ся.

З Праги доносять: Намістник кн. Тун вертає вечером до Праги а дня 11 с. м. розпічне конференциї в справі заведення нових переговорів угодових. В будинку соймовім пороблено вже приготовленя до сесиї соймової і відновлено між иншим клїтки сходові, коритарі та поодинокі салї комісийні. З початком слїдуючого тиждня з'їдуть ся до Праги проводирі всїх краєвих партий і конференция намістника з міродайними чинниками буде вже могла розпочати ся. Реченець приїзду президента міністрів бар. Ґавча до Праги ще не назначений; здаєсь однак, що бар. Ґавч прибуде тут в короткім часї по своїм повороті з Будапешту.

В Берлинї розпочали ся нові конференциї межи француским амбасадором Камбоном а нїмецким секретарем державним Кідерлен-Вехтером.

Заходи Іспанії, щоби обсадити місцевість Іфні (пристань на полудне від Аґадіра в Марокку) зробила в Парижи дуже прикре враженє, як показує ся з донесення, після всеї імовірности півурядового. В декотрих кругах жадають, щоби Франция виповіла француско-іспаньский договор з 1904 р. і забезпечила собі свободу дїланя супротив Іспанії.

Характеристичне, що від коли почали ся переговори Франциї з Німеччиною в справі Марокка, не притихає чутка о війнї, а ще характеристичнїйше, що майже рівночасно як нїмецкі так і француcкі социялїсти устроюють віча з протестами против війни. Так устроїв союз социяльно-демократичних стоваришень в Берлинї вчера в полудне в Трептовскім парку великі публичні збори, в котрих взяло участь около 100.000 осіб. Бесїдники промавляли на темат: „Против під'юджуваня до війни а за миром межи народами“ і ухвалили відповідні резолюциї. Подібне віче орґанїзує також і француский союз робітничий, котрий установив специяльний комітет, який має пропаґувати загальний страйк, що був би устроєний рівночасно з нїмецкими социялїстами на случай вибуху війни. Збори француских робітників мають відбути ся в половинї сего місяця.

Войскові заряджения в Бельґії виклику-

---

3)

БІЛИЙ СЛОН.

(Оповіданє Марка Твена).

(Дальше).

Се були справдї розумні слова. Тепер зачав дзвонити телеґрафічний апарат в кутї і наспіла така телеґрама:

„Фльовер, стация Н Й. 7·30 рано.

Я знайшов нитку. Спостеріг глубокі слїди, що біжуть вздовш одної фарми. Йшов за ними дві милї на дармо. Думаю, що слон подав ся на захід. Буду переслїдувати його в тім напрямі.

Дерлї, детектив“.

— Дерлї се один з найздібнїйших моїх людий — сказав інспектор. — Небавком почуємо про него більше.

Друга телеґрама звучала так:

„Баркерс, Н. Й. 7·40 рано.

Власне прийшов. Нинї в ночи доконано до тутешної фабрики скла вломy і вкрадено 800 фляшок. Вода в більшій скількости находить ся аж пять миль звідси. Удам ся там. Слон мусить мати спрагу. Фляшки були порожні.

Бекер, детектив“.

— Се заповідає богато — сказав інспектор. — Атже я говорив вам, що апетит зьвіряти буде незлою вказівкою.

Телеґрама ч. 3:

„Тайльор, Л. І., 8·15 рано.

Стирта сїна в сусїдстві пропала сеї ночи. Правдоподібно з'їджена. Я знайшов нитку, йду за нею.

Губбард, детектив“.

— Як він кружить! — крикнув інспектор. — Я знав добре, що маємо трудну задачу, але вже ми єго дістанемо.

„Фльовер, стация Н. Й. 9 рано.

Я ішов за слїдами три милї на захід. Широкі, глубокі і рівні. Власне стрітив одного фармера, котрий сказав, що се не слїди слона. Сказав, що се ямки, які він викопав. Дайте менї приказ, що робити.

Дерлї, детектив“.

— Ага, спільник злодіїв! Справа йде добре — говорив інспектор. Опісля подиктував таку телеґраму Дерлїому:

„Арештуйте сего чоловіка і приневольте, щоби назвав своїх товаришів. Ідїть за слїдами хочби до Тихого океану.

Шеф Блюнт“.

Слїдуюча телеґрама:

„Конї Пойнт Па. 8·45 рано.

Нинї в ночи доконано в ґазовім заведеню вломy і вкрадено назаплачені рахунки за три місяцї. Я попав на слїд і йду за ним.

Мурфі, детектив“.

— Господи! — кликнув інспектор — навіть ґазові рахунки пожирає.

— Можливе, але несьвідомо — відозвав ся я. — Всеж таки они не конче поживні.

Слїдуюча телеґрама звучала:

„Іровиль, Н. Й. 9·30 рано.

Власне прийшов. Місцевість в розворушеню. Слон переходив туди о пятій рано. Одні кажуть, що звернув ся на схід, другі, що на захід, инші, на північ, а деякі на полудне. Але всї кажуть, що видїли єго не конче добре. Убив одного коня. Я взяв з него кусник, щоби йти за слїдом. Убив єго трубою. Міркуючи з положеня, удар наступив з лїва, а слон пішов на північ, вздовш берклїйскої зелїзницї. Він передо мною о $4^{1}/_{2}$ години, але я йду зараз єго слїдом.

Гевс, детектив“.

Я крикнув з радости. Інспектор був поважний і повний сьвідомости. Спокійно потиснув на дзвінок:

— Аляріх, пришлїть сюди капітана Бурнса.

Прийшов Бурнс.

— Кілько людий тепер до розпорядимости?

— Девятнайцять.

— Пішлїть всїх скоро на північ. Мають зібрати ся на північ від Іровиль, вздовж берклїйскої зелїзницї.

— Добре, пане інспекторе.

— Нехай всякі їх рухи відбувають ся зовсїм тайком. Коли инші з наших людий мають відпустку, покличте їх сюди.

— Добре, пане інспекторе.

юють і дальше занепокоєнє. Розійшла ся чутка, що правительство завізвало всіх промисловців округа Леодіюм, щоби відступили розпорядимости властий войскових тягарові самоїзди. Самоїзди ті мають бути вислані до Антверпії, звідки по забраню муніциї від'їдуть до кріпостий Леодіюм і Намур. Одна з бельгійских часописий доносить, що розходить ся тут о пробну мобілізацию на случай війни, коли би лінії зелізничі не могли функционувати.

В місті Кіль, головнім порті воєннім німецкої фльоти, відбуває ся тепер з'їзд австрийского наслідника престола Архікн. Франца Фердинанда з цісарем Вільгельмом. Німецкий цісар приїхав там вчера рано а Архікнязь около 5 год. по полудни. На двірци повитав его цісар Вільгельм. Архікнязь мав на собі мундур німецкої маринарки. Перейшовши перед фронтом почетної компанії, від'їхав Архікнязь разом з німецким цісарем до порту і там замешкав на яхті „Гогенцоллерн“. Хоругов Архікнязя повіває побіч хоругви цісаря. Стоячі в пристані кораблі дали на повитанє Архікнязя 21 вистрілів. З нагоди сего з'їзду виїхав до Кіль також канцлєр німецкої держави.

„Korr. Wilh.“ доносить, що Цісар Франц Йосиф з нагоди побуту Архікн. Франца Фердинанда в Кілю і участи его в ревії німецкої фльоти наділить німецкого адмірала Тірпіца великою лентою ордера сьв. Стефана, адмірала Гольцендорфа великою лентою ордера Леопольда а адмірала Шерра великою лентою ордера Франц Йосифа.

Новинки.

Львів, 5 вересня 1911.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краєвий переніс офіцияла канцеляриййного Антона Бр. Конопку з Теребовлі до Обертина і канцеліста Йоахима Марка з Обертина до Теребовлі.

— **Прихильникам „Рідної Школи“ до відомости.** Сокіл-Батько оподаткове всі білєти на краєвий здвиг 5 прц. додатком до білєтів на „Рідну Школу“: супроти сего підчас здвигу не буде вже збирати ся жертв на „Рідну Школу“ тим більше, що Сокіл-Батько, закупивши велику площу на гри і забави рухові приходить в поміч фізичному вихованю шкільних дітий, а потребуючи гроша на її сплату, повинен використати на се день 10 вересня. — Канцелярия кр. шк. Союза

— **Не аби яка месть.** Реставратор Гемерлінґ дав знати на поліцию, що муляр Фр. Вірский, котрому відмовив дальшого кредиту вшав в неділю по полудни до шинку і зачав там виробляти велику авантуру. В реставрациї було тоді більше осіб. Вірский висипав на стіл накритий обрусом пороху стрільного, підпалив і втік. Коли настав вибух гості повтікали з реставрациї, а многі з них скористали з тої нагоди і не заплатили за випиті напитки. Гемерлінґ просив поліцию, щоби она заказала Вірскому заходити до его реставрациї і виправляти там такі збитки.

— **З терену цісарских маневрів.** Читаємо в „Ділі“: Як відомо, сегорічні цісарскі маневри мають представляти напад на Угорщину і здобутє проходу крізь Бескид між Дуклею (по галицкім) і Свидником (по угорскім боці). Центром маневрів є Свидник, де й містить ся головна кватира, а головна батадія розіграє ся в земплинскім і шаришскім комітаті. Свидник (Vizköz) се руске село і є осередком т. зв. Маковиці або свидницкого повіта (Felsővizközi jaras), що числить 60 сіл, між ними 56 чисто руских. Назва Маковиця походить від імени гори над рікою Зборовою. На тій горі находять ся останки замку, побудованого перед шістьсот роками. Руский нарід мурував той замок і ще до нині в устах народу живе богато переказів і пісень, звязаних з тим замком. Мешкали в нім мадярскі вельможі. Сам Свидник складає ся із Свидника вижного (Felsővizköz) і нижного (Alsovizköz), а ділить їх річка Ладомірка. Мешканців в Свиднику буде до тисяч осіб, а кількасот свидницких людий находить ся в Америці.

— **Посьвяченє сокільского прапора** в Зашкові, львівского повіта, відбуло ся минулої неділі по полудни з небувалою величавостию. По вечірни удала ся з церкви процесия з численним духовеньством на майдан коло читальні, де посьвячувано прапор. Соколи з околиці: з Грибович великих і малих, зі Скнилова, Гряди і Стронятина утворили чотирокутник, в якого середині уставила ся процесия, духовеньство і хрестні родичі. По вбиваню памяткових цьвячків відобрав від зашковецких Соколів і Сокілок присягу на прапор п. Ґорук іменем „Сокола-Батька“. Потім промовляли о. крилош. Еліяшевский, місцевий парох, п. Курцеба від „Сокола-Батька“, а п. Евген Коновалець від місцевого „Сокола“. По дефіляді перед прапором і гостями зачав ся фестин з вправами Соколів. До руханкових вправ вільноруч стануло 40 селян і виконали вправи зі співом. По тім відбували ся танці при звуках малехівской музики, а о 8 год. аматори відограли в читальняній салі драму „Ой не ходи Грицю“. Годить ся згадати, що в Зашкові станув серед села Народний Дім, в якім містить ся читальня „Просьвіти“, „Сокіл“ і крамниця. Поставлено его минулого року заходом п. Евгена Коновальця, студ. прав, який весь вільний від науки час посьвятив зорґанізованю свого села і довів до того, що нині Зашків може бути взірцем для околиці.

— **Новий еміґраційний закон.** В Вашінґтоні предложено сими днями новий проект закона і нема сумніву, що він буде введений в житє. Після него настали би великі зміни в еміґраційних постановах. І так: Хінцям вступ до сего краю має бути далеко більше дозволений, як до тепер, з тим однак, що они не можуть бути горожанами Сполуч. Держ. Свобідно подорожувати по Сполуч. Державах можуть чужосторонні державні урядники, подорожуючі купці і промисловці. Вступу до Сполуч. Держав не будуть мати особи мужеского пола від 16 або більше літ, котрі суть фізично настільно розвинені, що могли би читати і писати, а однак не уміють ні читати ні писати на жадній мові або наріччу. Є так однак застережене, що особа перебуваюча в Америці, може спровадити свого батька або діда, коли они є повисше 55 літ віку, або сина не старшого як 18 літ без огляду на те, чи они є письменні, чи ні. Коли корабельна компанія привезе до Америки іміґранта, котрому вступ тут заборонений, заплатить кару 100 долярів. Робітникам, котрі приїзджають до Америки за контрактом, вступ є заборонений. Ка-

---

— Можете йти.

— Добре, пане інспекторе.

Наспіла така телеґрама:

„Саж Корнерс, Н. Й. 10·30.

Власне прийшов. Слон переходив туди о 8 год. 15 мін. Всі втікли з міста, лише поліциянт ні. Правдоподібно слон ударив не в поліциянта, але в стовп від ліхтарні. Оба впали. Я взяв кусник поліциянта, щоби йти за слідом.

Штум, детектив“.

— Отже слон звернув ся на захід — замітив інспектор. — Але він нам не втече, бо мої люди розсипані по цілім краю.

Найблизша телеґрама звучала:

„Ґльовере, 11·15.

Власне прийшов. Місцевість опущена крім недужих і старців. Слон переходив туди перед трема чвертями години. Антітемплярії відбували якраз збори, коли слон встромив трубу крізь вікно і наповнив комнату водою з цистерни. Кількох він проковтнув, кількох утонуло. Детектив Крос і О'Шоґнессі прийшли до місцевости, але звернули ся на полудне, шукаючи за слоном. Околиця, кілька миль довкола, в страху, люди втікають з домів. Куди не повернуть ся, стрічають слона, і він кількох вже убив.

Брант, детектив“.

Я мало не розплакав ся ревними слезами, так зворушило мене се нещастє. Однак інспектор сказав лише:

— Бачите! Ми его замкнемо. Він зміркував нашу присутність і подав ся на схід.

Ще инші трівожні вісти ждали на нас. Телеґраф приніс таке:

„Гоґанпорт 12·19.

Власне прийшов. Слон переходив туди перед півгодиною, викликуючи страх і переполох. Слон уганяв по улицях. З мужчин, що наближили ся до него, убив одного, другий втік. Загальний сум.

О'Флягерті, детектив“.

— Тепер він цілком посеред моїх людий! — сказав інспектор. — Ніщо вже его не уратує.

Тепер прийшов цілий ряд телеґрам від детективів, що розсипали ся по Ню-Джерсі і Пенсільванії, ідучи за слідом, яким були повалені оселі та знищені бібліотеки недільних шкіл. Телеґрами висказували надії, що справді не були неоправдані. Інспектор сказав:

— Я рад би тепер з ними порозуміти ся, щоби звернути тих людий на північ, але се неможливе. Детектив приходить до телеґрафічного уряду лише тоді, коли хоче надати депешу; потім іде дальше, так що не знати, де він обертає ся.

Та ось наспіла така телеґрама:

„Бріджпорт Кт. 12·15.

Барнум дає 4.000 долярів річно за право уживати слона за мандрівну рекляму так довго, доки не знайдуть его детективи. Потребує его до цілий свого цирку. Хоче зараз відповіди.

Боґс, детектив“.

— Алеж се неможливе! — кликнув я.

— Очевидно — сказав інспектор. — Проворний пан Барнум не знає мене видко, але я знаю его.

Потім подиктував таку телеґрафічну відповідь:

„Оферта містера Барнума не відкидаєть ся зовсім. 7.000 долярів або нічо з того.

Шеф Блюнт“.

— Не будемо довго ждати на відповідь — сказав до мене. — Містер Барнум, коли інтерес того вимагає, не находить ся дома, але в телеґрафічнім уряді, щоби полагодити справу скоро.

„Годжу ся. *Р. Т. Барнум*“ — відповів телеґраф.

Заки я міг висказати свою гадку про сей дивний інтерес, наспіла вже инша вість, що заняла мої гадки в зовсім инший, не дуже приємний спосіб:

„Болїва Н. Й. 12·50

Слон прийшов нині сюди з полудня і перейшов о 11 год. 50 м. крізь ліс, лишаючи за собою смерть і жах. Мешканці стріляли до него малими кулями з гармати а потім утекли. Детектив Бурке і я прийшли сюди десять минут пізнійше з півночи, але стратили шмат часу, уважаючи кілька ямок его слідами. Вкінци попали ми на властиву дорогу і вибрали ся крізь ліс. Рачкували на чотирох ногах, приглядаючись пильно всякому слідови і зайшли в корчі. Бурке був на переді. На нещастє звір положив ся на відпочинок і Бурке, не відриваючи очий від сліду, вдарив спущеною головою в задну ногу слона, заки встиг зміркувати его присутність. В одну мить Бурке схопив ся, вхопив зьвіра за хвіст і крикнув радісно: „Маю бест...“ Однак не докінчив слова, бо просте дмухненє з величезної труби розірвало детектива на кусники. Я втік наляканий, а за мною гнав аж до кінця ліса слон. Я був би пропав, якби останки убитого не звернули були нараз уваги потвори. Власне и довідав ся, що з трупа не лишилось ані крихітки, але то нічо не значить, бо материялу маю досить. Тимчасом слон знов пропав.

Мальруней, детектив“.

Тепер прийшли вісти ще від ревних і заслугуючих на довіре детективів, що находили ся в Ню-Джерсі, Пенсільванії, Деляваре і Вірджінії. Кождий з них находив ся на новім сліді, що робив великі надії.

(Дальше буде).

ра 400 дол. є поставлена на того, що заохочує чужинців до еміґрації до Америки. Коли який еміґрант допустить ся злочину в перших пятьох лїтах свого побуту в Америцї, буде назад відісланий до старого краю. Отсе є найважнїйші постанови нового закона, котрий — як пише американьска „Свобода“, — буде без сумнїву ухвалений.

— **Красвий сокільский здвиг у Львові.** Карти вступу на привітний вечер в сали львівскої Фільгармонії в суботу, 9. вересня вже можна набувати в книгарни ім. Шевченка (Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“) по отсих цінах: Партерові фотелї: І-ший ряд 4 К, II-ий ряд 3 К, III-ий ряд 1·98 К. Льожі: мецанїн і І. поверх 16 К, льожі партерові і II. поверх 12 К, (в льожах є місце на 5 осіб). Фотелї II. поверха: І. ряд 3 К, II. ряд 1·98 К. Фотелї III. поверха: І. ряд 1 К, II. ряд 0·60 К, III. ряд 0·40 К. Всї білети оподатковані 5 проц. на „Рідну Школу“.

По привітнім вечері відбуде ся в павільонї поєзуїтского города сьвяточний комерс Вступ 4 К від особи, зголошення з провінції і з міста приймає „Сокіл-Батько“ (Руска 20). Разом з замовленєм належить надсилати готівку з заміткою „на комерс в павільонї“. Лісту участників замкає ся в пятницю о год. 5 по полудни. Пізнїйші зголошення будуть приняті лиш за попередною згодою касиера „Сокола-Батька“, п. Миколи Левицкого (Руска 20) Вступ на комерс оподаткований 5 проц. на „Рідну Школу“.

Для гостий з провінції подбала кватирункова комісия о нічліґи. З услуг сеї комісиї і з нічліґів нею придбаних можуть користати виключно Соколи і Січовики, які вилеґітимують ся членьством. Нічліґ для Січовиків і Соколів з сїл по 40 сот. від особи (поки що 800 місць), нічліґи для інтелїґенції по 1 К від особи (поки що 250 місць). Місця для пань з провінції приготовані в приватних мешканях. Замовленя на нічліґи треба висилати як найскорше на адресу: „Сокіл-Батько“, Львів, Руска 20; з дописком „нічліґ“ найдальше до пятниці по полудни. Пізнїйші замовленя не будуть увзгляднені.

Вступи на здвиг і фестин: Місця на степеницях А. і Б. — льожі по 20 К (4 особи). Сидячі місця: І. ряд 5 К, II. ряд 4 К, III. ряд 3 К, IV. ряд 1·98 К. Кріела в партері 3 К. Вступ на площу: Високий партер 1 К, Низкий партер 60 сот., для Січовиків і Соколів з сїл 30 сот. Для вправляючих вступ на площу вільний за оказанем перепустки виданої „Соколом-Батьком“ з дописком „вправляє“. Всї вступи оподатковані 5 проц. на „Рідну Школу“.

Вступ на стоячі місця в часї полевої Служби Божої вільний, сидячі місця по 1 К.

Всякі замовленя уважають ся аж тодї важними, коли замовляючі рівночасно пришлють на се відповідну готівку. Білети на сьвяточний вечір до набутя в книгарни ім. Шевченка лиш до суботи, 6 години вечір, а відтак в касї Фільгармонії. Білети на здвиг, о скілько не будуть замовлені вперед, до набутя в вісьмох касах, приміщених при двох входах на здвигову площу.

Телеґрами.

Відень 5 вересня. Вчера вечером відбули ся в 9 частях Відня збори в цїли запротестованя против дорожнї при дуже численній участи публики. Всї справоздавцї заповіли внесеня о безпроволочнім скликаню парляменту і о устроєню уличних демонстраций. В декотрих частях міста відбули ся походи на улицях. На всїх зборах ухвалено резолюциї заповідаючі дальшу борбу з політикою аґрарної лихви, яку веде теперішна більшість парляментарна до спілки з правительством.

Будапешт 5 вересня. Розмова президента мінїстрів бар. Ґавча з ґр. Кін-Гедерварім тревала майже дві години. Бар. Ґавч зложив візити також иншим членам кабінету. О 2 год. бар. Ґавч вернув поспішним поїздом до Відня.

Константинополь 5 вересня. „Сабах“ доносить, що нїмецкий цїсар з цїсаревою і наслїдником престола приїдуть на весну в гостину до султана.

Константинополь 5 вересня. З причини холери відкликано маневри в сторонах Янїни.

Гвельва 5 вересня. Французкий летун Лефоресті впав вчера внаслїдок вибуху з висоти 80 метрів. Апарат станув в полуміни. Лефоресті погиб, видобуто спалене тїло.

Лісбона 5 вересня. Розійшла ся чутка, що вибухне загальний страйк робітників.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави Накладом Руского Товариства Педаґоґічного Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) граики, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знамените думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Ідьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·53, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·09.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефон ч. 527).